

ס הלכות מגילה פרק ג

ני כשמלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצות, ופשטו ידם בממונם ובבנותיהם ונכנסו לר
וטמאו הטהרות, וצר להם לישראל מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול עד שריחם עליהם אלהי אבותינו והושיעם מידם והצילם וגברו בנ
גדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני.
ישראל על אויביהם ואבדום בחמשה ועשרים בחדש כסלו היה ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור במקדש אלא פך אחד ולא היה
אחד בלבד והדליקו ממנו נרות המערכה שמונה ימים עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור.

ה הניסים לפי הרמב"ם! כיצד זה משליך על אופן התקנה? העזר בהלכה הבאה. עיין גם במבנה פרקים ג-ד בהלכות מגילה

ז הלכות מגילה וחנוכה פרק ג הלכה ג

זתקינן חכמים שבאותו הדור שיהיו שמונת הימים האלו שתחלתן מליל חמשה ועשרים בכסלו ימי שמחה והלל ומדליקין בהן הנר
ים בכל לילה ולילה משמונת הלילות להראות ולגלות הנס, וימים אלו הן הנקראין חנוכה והן אסורין בהספד ותענית כימי הפורים
מצוה מדברי סופרים כקריאת המגילה.

ח הלכות מגילה וחנוכה פרק ג הלכה ד

בקריאת המגילה חייב בהדלקת נר חנוכה והמדליק אותה בלילה הראשון מברך שלש ברכות ואלו הן: בא"י אמ"ה אקב"ו והדליק
מ"ה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בא"י אל' מ"ה שהחיינו וקיימ' והגיי' לזמן הזה, וכל הרואה אותה ולא בירך מ
לאבותינו ושהחיינו, ובשאר הלילות המדליק מברך שתים והרואה מברך אחת שאין מברכין שהחיינו אלא בלילה הראשון.

**ו בהספד ותענית כימי הפורים...והדלקת הנרות מצוה...כקריאת המגילה..."כל שחייב בקריאת מגילה חייב בהדלקת
- מדוע תולה הרמב"ם את הלכות חנוכה בפורים?**

אי"ה סימן תר"ע

אנו צריכים בחנוכה לרבוותא דס"ל שלא נקבע ליו"ט, אבל דעת הרמב"ם שהם ימי שמחה, וכ"ד מהרש"ל ביש"ש, וכ"מ במג"ת,
זת ותשבחות לעשותן עיי' סעודת מצווה. ומכ"מ י"ל דלשון הש"ס קבעום ימים טובים בהלל והודאה משמע שלכתחילה כך היה
ט שהוא סעודה ושמחה יהיה ג"כ בהלל והודאה, א"כ ראוי להלל ולהודות בסעודות.
ה נראה לע"ד כיון שדעת הרמב"ם ומהרש"ל דהוי חיוב מדינא, ולא מצינו כנגדם אלא דעת מהר"ם, והאחרונים קבלו הדברים כדע
ומג"ת מסייע לו, ומנהג אבותינו היה מעולם לרבות בסעודה, א"כ הוי כקבלה בחובה כדעת הרמב"ם, ע"כ איני מוצא מקום למ
כה.

**זה והלל" - מדוע משנה הרמב"ם מלשון המשנה "בהלל ובהודאה"? מהי המשמעות הרוחנית וההלכתית של הגדר
זור הבא:**

רק ט פסוק כב

לְחַוּ בָּהֶם הַיְּהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהַחֲדֹשׁ אֲשֶׁר נִחַפְּדָ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבָל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמְשָׁלִי
יֵת לְאַבְיוֹנִים:

כות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יד:

דבעה עשר לבני כפרים ועיירות ויום חמשה עשר לבני כרכים להיות יום שמחה ומשתה ומשלוח מנות לריעים ומתנות לאביונים, ונ

י הנ"ל מדוע הלכות ההלל ברמב"ם נמצאות בהלכות חנוכה ולא בהלכות פסח?

זק העניין העזר במקורות הבאים:

בלי מסכת יומא דף כט עמוד א

: למה נמשלה אסתר לשחר? לומר לך: מה שחר סוף כל הלילה - אף אסתר סוף כל הנסים. - והא איכא חנוכה! - ניתנה לכתוב

